

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie z protestu A. K.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 stycznia 2024 r.,

postanawia:

**pozostawić protest bez dalszego biegu**

## UZASADNIENIE

A. K. złożyła protest wyborczy, w którym zarzuciła nieprawidłowość podczas wyborów do Sejmu i Senatu przeprowadzonych w dniu 15 października 2023 r. polegającą na pytaniu przez członka obwodowej komisji wyborczej ile chce kart do głosowania. Składająca protest wyborczy wniosła o unieważnienie wyborów.

W sprawie zajął stanowisko Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej i Prokurator Generalny, którzy wnioskowali o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408) przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu:

1. dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;
2. naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Z kolei, art. 243 § 1 zd. 1 Kodeksu wyborczego obliguje Sąd Najwyższy, aby pozostawił bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 241 Kodeksu wyborczego.

W świetle obowiązującej procedury, wyborca powinien otrzymać po jednej karcie do głosowania w wyborach do Sejmu, Senatu i w referendum. Członkowie obwodowych komisji wyborczych nie powinni pytać o to jakie karty do głosowania wydać wyborcy, lecz wydawać wszystkie trzy karty.

A. K. opisała oczywistą nieprawidłowość, ale nie przedstawiła żadnych dowodów, że wskazany przez nią opis zdarzeń wywarł wpływ na wynik wyborów lub referendum. Wnosząca protest nie wskazała, iż nie otrzymała karty do głosowania. Nie wskazała także na żadną konkretną sytuację, w której wyborcy, który chciał wziąć udział w głosowaniu w referendum lub wyborach do Sejmu i Senatu nie została wydana karta do głosowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego pozostawił protest bez dalszego biegu z uwagi na niesformułowanie w nim zarzutów określonych w art. 82 § 1

Kodeksu wyborczego i niespełnienie wymogów zawartych w art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego.

[SOP]

[ms]